

[Poulsgaard]

staten, hr. landbrugsminister, der skal klare alle problemer? Jeg troede, at når man var liberal, så ville man overlade lidt til den enkelte. Vi har landbrugsorganisationer, husmandsorganisationer. Det er ikke nogle små, forsagte organisationer. Det har selvfølgelig været op til dem at sørge for den forskning, der skulle have fundet sted. Jeg synes godt nok, det er fantastisk, at man kan vende det derhen, at nu er det statens skyld, at der ikke er blevet forsket nok.

Larsen-Ledet (RV):

Jeg ved ikke, om jeg må tillade mig at stille mit spørgsmål igen. En landboforeningsformand har gjort opmærksom på, at man i en enkelt situation, som er ham bekendt, betalte 22 pct. i rente. Vil landbrugsministeren medvirke til, at vi ved denne lovændring får skabt sikkerhed for, at der kan gives lån til det, vi kalder markedsrenten?

Ved SR-forliget i 1982 var vi med til at skaffe midler til forskningen til og med 1984 og skabte dermed rimelige rammer for forskningen. Vi er klar over, at der nu står nye opgaver for, og derfor er vi spændte på, hvordan ministeren vil stille sig til det. Vi har i hvert fald ikke ligget på den lade side ved det forlig. Vi var opmærksomme på de problemer, der var for landbrugsforskningen.

Landbrugsministeren (Niels Anker Kofoed):

Nu skal jeg selvfølgelig ikke åbne for en forskningsdebat. Jeg skal bare sige til hr. Larsen-Ledet, at der blev rettet noget op på forskningen i 1979, da man overførte nogle penge, og også senere. Men skaden skete efter min opfattelse tidligere, allerede i begyndelsen af 1970'erne, og det tager lang tid, før forskningsmidlerne får de rigtige resultater igennem. Jeg tænker f.eks. på, at vi har ingen forskning haft om vinterbygdyrkningen før meget sent. Vi måtte anvende de erfaringer, der var i udlandet.

Det, jeg mener, er, at på et tidligere tidspunkt har vi nedtrappet bevillingerne til landbrugsforskning, mens alle de andre forskningsbevillinger er steget vældig kraftigt. Vi har forsøgt, men vi er ikke kommet op på det niveau endnu, til trods for det radikale venstres udmærkede bistand.

Jeg må lige påpege, at det ikke altid er klogt at spare. Jeg tror, vi alle sammen er

skyldige i denne sag. Det var også derfor, jeg turde nævne det.

Til hr. Poulsgaard vil jeg sige, at vi jo har den tradition og det system, at staten finansierer de fleste forskningsinstitutioner, men der er også private midler i det. Det er derfor, jeg siger – det viser også finansloven – at midlerne til landbrugsforskningen har haltet bag efter de andre forskningsbevillinger.

Til hr. Larsen-Ledet vil jeg sige, at det ikke er muligt igennem høstpantebrevsloven at bestemme renten. Men hr. Larsen-Ledet har ret i, at det er et ret sikkert papir – ret sikkert, siger jeg – fordi man har pant i afgrøden. Derfor er det nok vanskeligt at sige, hvad der er markedsrenten for høstpantebreve. Det er forskelligt. Hvis man nu tager en grovvarerforretning, som tager 22 pct. i rente for at forhindre, at folk låner penge dér, så kan man sige, at grovvarerforretningens markedsrente er 22 pct.

Jeg giver hr. Larsen-Ledet ret i, at med den sikkerhed, der er, burde renten ikke være mere end måske 2-3 pct. over kassekreditrenten. Men jeg vil ikke udtale mig om det, for det er meget forskelligt, hvordan rentesatserne er for høstpantebreve, så vidt jeg kan se. Jeg kan ikke se, at vi lovgivningsmæssigt kan bestemme, at så stor skal renten være. Det tror jeg man skal gøre igennem sine egne udtalelser. Det kan man gøre på det lokale sted. Så kan det være, at det regulerer markedsrenten.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling
 vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til landbrugs- og fiskeriudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Forhandling om redegørelse nr. R 6: